

Αυτά που συμβαίνουν στην εποχή μας είναι συνταρακτικά και όμως φαίνεται να μη μας αγγίζουν, αν κρίνουμε από την αντίδρασή μας.

Ο κόσμος έχει γίνει φοβερά μίζερος και ανιαρός.

Τα ΜΙΜΕ αηδιστικά. Μας παρουσιάζουν με τις ώρες πολέμους, βία, αίμα και ταυτόχρονα ένα αλαλούμ με κτς μοτερνισμό.

Οι άνθρωποι, απαθείς, ακολουθούν την αρχή της σιωπής των αμνών και εννοίστε γίνονται φοβερά σκληροί. Οι έννοιες της αλληλεγγύης και της συμπόνιας τείνουν να εξαφανιστούν, μολονότι δίπλα μας κυκλοφορούν εκατομμύρια πεινασμένοι άνεργοι, εξαθλιωμένοι. Παραδίπλα, κάποιες κυρίες χαζεύουν στα καταστήματα του Κολωνακίου, κοσμήματα και αρώματα. Οι περισσότερες, βέβαια, δεν μπορούν και να τα αγοράσουν. Οι μισθοί και οι συντάξεις κατλήθηκαν, ενώ οι φόροι υπερφορτώ-

στυχώς, λίγοι σήμερα προσπαθούν να γνωρίσουν τις απίτες της βρωμιάς και της σαπίλας που κυριαρχεί. Λίγοι ζητούν να μάθουν τι κρύβεται πίσω από το σύγχρονο πολιτισμό. Οι ψευτοδιανοούμενοι γράφουν αρλούμπες, αφού έχουν γίνει πληρωμένοι υπάλληλοι του συστήματος της αγοράς που κυριαρχεί.

Η αναζήτηση και η γνώση της αλήθειας είναι αυτή που μπορεί να μας λυτρώσει. Νους υπνωτισμένος που βρίσκεται μακριά από τις μήμες, την πραγματικότητα και την αλήθεια, δεν μπορεί να λυτρωθεί. Αυτό αποδεικνύεται από μικρά γεγονότα της καθημερινότητας, μέχρι μεγάλα φυσικά φαινόμενα (π.χ. σεισμοί), για τα οποία, όσο και αν φαίνεται απίστευτο, οι σύγχρονοι επιστήμονες δεν ξέρουν σχεδόν τίποτα. Παρ' όλα αυτά, καθημερινά ζούμε ανόητους επιστήμονες να διατρανώνουν πως τα ξέρουν όλα. Σε επίπεδο επιστήμης υπάρχει η ψεύτικη, πλημμυρισμένη από υποκειμενικές και εγωιστικές θεωρίες

χρηματοπιστωτικό δυτικό σύστημα).

Σε προσωπικό επίπεδο, η ανασφάλεια και η ανεργία μπορούν να οδηγήσουν σε υποτέλεια, εξάρτηση και ακραία φαινόμενα, όπως την απόγνωση και τα ναρκωτικά. Το αντίδοτο είναι: Οι ανησυχίες, η αγανάκτηση και η οργή να μετατραπούν σε αυτογνωσία, σε γνώση της αλήθειας, σε πίστη ενός οράματος βασισμένου σε αξίες και ιδανικά. Αντικειμενικά οι συνθήκες είναι ώριμες. Οι προϋποθέσεις έχουν δημιουργηθεί. Απομένει να αναπτύξουμε ακόμη περισσότερο αυτό που ήδη γίνεται σε αρκετούς χώρους, της δουλειάς και της γειτονιάς. Η συνειδητή συλλογική δράση και πίστη ότι αυτοί οι «ισχυροί» είναι λίγοι, ότι εμείς είμαστε πολλοί. Πως μπορούμε, στηριγμένοι πρώτα απ' όλα στις δικές μας δυνάμεις, να νικήσουμε. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι ήδη υπάρχουν απαντήσεις στο πώς οργανώνεις τις συνθήκες (τις διαδικασίες) της αλλαγής.

Πρέπει να πούμε «φτάνει πια!» και να

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΚΟΠΙΑ

Ευκαιρία Ανά(σ)τασης

του **ΜΠΟΥΜΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ***

θηκαν. Όλες οι χώρες και ο κόσμος χρωστάνε. Ο ένας χρωστάει στον άλλον. Κανείς δε ζει ήσυχος, κανείς δεν απολαμβάνει τη ζωή, τη φιλία, την ειλικρίνεια. Σχεδόν παντού κυριαρχεί η ιδιότητα. Η λέξη προέρχεται ετυμολογικά από την Αρχαία Ελλάδα, περνάει στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, για να γίνει κυρίαρχο χαρακτηριστικό σήμερα, με την έννοια της ηλιθιότητας. Οι σημερινοί άνθρωποι, γίνονται, όχι έξυπνοι αλλά πονηροί, όχι καλοί αλλά κακοί, διεστραμμένοι και διεφθαρμένοι. Η διαφθορά ως φαινόμενο «κοινωνικοποιήθηκε» και γενικεύθηκε, ξεφεύγοντας από τα ανώτερα κλιμάκια της εξουσίας, κατατροπώνοντας ακόμη και αυτόν τον Μακιαβέλι, που συνδύαζε την εξουσία με τη δύναμη, ως προνόμιο μιας ελίτ πλουσίων.

Μπροστά στον πυρηνικό όλεθρο που ζούμε, την καταστροφή του περιβάλλοντος και το θάνατο από πείνα εκατομμυρίων κατοίκων της Ασίας, της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής, δυ-

και αντιλήψεις και η άλλη, η πραγματική, που στηρίζεται στην αντικειμενική προσέγγιση, δηλαδή στο Είναι.

Ακολουθώντας το δρόμο αυτό, μπορούμε να οδηγηθούμε σε ατομικές και κοινωνικές συνειδησεις. Να προσεγγίσουμε την πραγματική ευτυχία και όχι την προσωρινή απόλαυση. Να οραματοποιούμε την ουσία, ν' αλλάξουμε τα πράγματα και τον κόσμο.

Βασικό, πρωταρχικό θέμα συνειδησης του καθενός μας είναι η απάντηση στο απλό ερώτημα: Είμαστε κύριοι του εαυτού μας; Η προσέγγιση στο ερώτημα με την εύλογη, αλλά σε βάθος και ουσία απάντηση είναι ότι τις περισσότερες φορές ενεργούμε σα μαριονέτες, ελεγχόμενοι από τρίτους. Η προσέγγιση αυτή βοηθάει να καταλάβουμε την κρισιμότητα του ερωτήματος, όταν το θέσουμε είτε σε εθνικό επίπεδο (η Ελλάδα, μαριονέτα και ελεγχόμενη από την ΕΕ, το ΔΝΤ και την τρόικα) είτε σε παγκόσμιο επίπεδο (η Ευρωπαϊκή Ένωση, ελεγχόμενη από το

μπε η νεολαία αποφασιστικά στο παιχνίδι. Να απαντήσει στο ερώτημα: Τι πρέπει να γίνει.

Τότε, ο δύσκολος δρόμος του αδιέξοδου, της άγνοιας και του χάους, που στην αρχή θα φαίνεται με τη μορφή του ασυνειδητού, γιατί ακόμη θα ανικνεύεται το οργανωτικό υποκείμενο της αλλαγής, θα μετατραπεί σε δρόμο ουσιαστικών προτάσεων ζωής, συνειδητό και συλλογικό. Τότε θα έχει γεννηθεί μια διαλεκτική σχέση μεταξύ του εγώ και των πολλών, θα έχει βρεθεί το υποκείμενο, θα έχει έλθει η ώρα που το αυθόρμητο μαζί με το συνειδητό και οργανωμένο θα έχει ενώσει τις απαραίτητες κοινωνικές δυνάμεις, που θα προχωρήσουν στις μεγάλες κοινωνικές αλλαγές.

Τότε θα έχουμε συνειδηση ότι η ελευθερία, η δικαιοσύνη, η ευτυχία και οι κοινωνικές αλλαγές δεν είναι δυνατόν να γίνουν παρά μόνο με ολοκληρωμένους ανθρώπους.

* Μέλος Διοικούσας Επιτροπής (Δ.Ε.) ΤΕΕ